

Torsås Kustmiljögrupp

Nyhetsbrev Kustmiljögruppen februari 2014

Lite skit skadar visst!

Torsås kommun har en policy från 2008 för enskilda avlopp. Policyn ska se till att det blir en enhetlig bedömning och handläggning av avloppsärenden. Den stödjer sig på gällande lagstiftning och nationella miljömål.

I policyn konstateras att de enskilda avloppen länge har varit undermåliga i kommunen. En hög andel av avloppen har inte mer än slamavskiljning. Dåligt renat avlopp rinner ut i våra bäckar, åar, sjöar och når vanligtvis till kusten. Både där och på sin väg bidrar avloppens näring till övergödning och syrebrist med igenväxning av vattendrag, algbloomning, fiskdöd och botten slam. Det bidrar till att vassen frodas, fisken dör ut och att det inte går att bada på många av våra tidigare badplatser. Dåligt renat avlopp kan också sprida smittor.

I policyn betonas att det viktiga är funktionen på avloppsanläggningen som räknas och olika tekniker kan användas för att rena avloppsvattnet. Vanligtvis strävar man efter att få bort 90 % av syreförbrukande ämnen i

avloppsvattnet och att 70 % av fosfor ska renas bort. I vissa fall är kraven högre, till exempel inom 300 m från kustlinjen, inom 100 meter från ytvatten eller vattendrag eller inom samlad bebyggelse.

Det är fastighetsägaren eller den som använder anläggningen som ansvarar för avloppet. Vid förändringar av äldre anläggningar ställs samma krav som vid nyanläggning. Vanligtvis krävs tillstånd från kommunen.

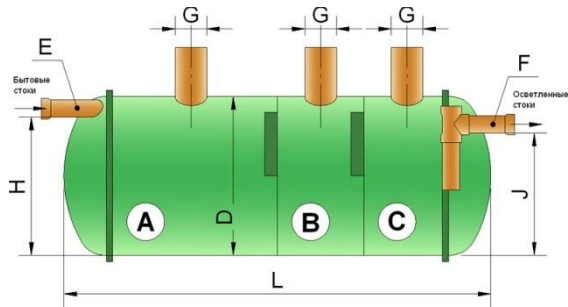
Man strävar efter att ansluta till kommunalt avlopp eller till gemensamma anläggningar.

Under några år fram till 2012 inventerade Torsås kommun alla kända avloppsanläggningar och konstaterade att det finns 141 avlopp som bör åtgärdas snarast och därtill 312 avlopp som bör åtgärdas på sikt. Under första halvan av 2013 påbörjade kommunen arbetet med att kontakta de fastighetsägare som saknar godkända avlopp. En del av dessa har fått en skarpare variant av skrivelse, så kallat föreläggande. Arbetet har fortsatt under 2014.

Övergödning är det enskilt största hotet mot Östersjön. Mängden näring som når Östersjön har ökat, främst på grund av mänskliga aktiviteter. Det finns teknik för att minska utsläppet av näringsämnen från orenat eller dåligt renat vatten från enskilda avlopp. Som innehavare eller brukare av en enskild avloppsanläggning har man ett speciellt ansvar. Östersjöns bräckliga tillstånd är en

angelägenhet för alla och i synnerhet för oss som bor och verkar i Östersjöns närhet.

Enligt Länsstyrelsen i Kalmar¹⁾ släpper Sveriges enskilda avlopp årligen ut cirka 600 ton fosfor och man beräknar att 95 % av dessa kommer från permanentboende. I Kalmar län har cirka 54 000 permanentboende personer enskilt avlopp. Till detta kommer ca 8 000 fritidshus.

Om alla enskilda avloppsanläggningar följer kraven på rening beräknar man att fosforutsläppen i Sverige minskar med 245 ton årligen. De som hävdar att utsläppen från enskilda avloppsanläggningar är försumbara har alltså fel. Många bäckar små...

I december år 2000 antog EU:s medlemsländer ramdirektivet²⁾ för vatten. Där konstaterar man att vatten "...inte är som vilken vara som helst utan ett arv som måste skyddas, försvaras och behandlas som ett sådant". Ansvar för vårt vatten är inte någon annans, det är vårt gemensamma!

John Bräutigam

- 1) Åtgärdsprogram för Kalmar läns kustvatten. Vattenmyndigheten Södra Östersjön & Länsstyrelsen i Kalmar län, Meddelande 2007:5.
- 2) Ett EU-direktiv ska medlemsländerna inkorporera i den nationella lagstiftningen. I Sverige införlivades vattendirektivet i lagstiftningen främst genom Vattenförvaltningsförordningen 2004.